

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้นเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมาก ซึ่งท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้นถือได้ว่าเป็นการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แล้ว จะต้องมีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย แต่จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากมีการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิแล้ว ได้ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของชาวบ้านเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะมลพิษทางเสียงจากอากาศยานที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงและได้สร้างความเดือดร้อนเสียหายต่อสุขภาพ อนามัย และทรัพย์สิน ทำให้เกิดความเครียด มีคราบน้ำมัน บ้างรั่วเกิดการทุดตัว ทำให้ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนทันทไม่ไหวต้องออกมาเรียกร้องสิทธิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ และหลังจากนั้นได้มีมติคณะรัฐมนตรีถึง 2 ครั้ง เพื่อให้มีการดำเนินการเจรจาเพื่อเยียวยาความเสียหาย แต่การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงตามมติคณะรัฐมนตรีก็ได้เป็นไปอย่างล่าช้า อีกทั้งยังได้สร้างความเหลื่อมล้ำระหว่างชาวบ้าน ดังนั้นการดำเนินการทางศาลจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้ แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการทางศาลก็ยังไม่เป็นการเอื้ออำนวยให้ผู้เสียหายสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้อีกหลายประการ

จากการศึกษาหลักกฎหมายความรับผิดชอบของผู้ก่อมลพิษแล้วพบว่า แม้หลักดังกล่าวจะได้ถูกนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นได้ก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายไว้ในมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นความรับผิดเด็ดขาด (Strict Liability) ก็ตาม แต่ผู้เสียหายก็ต้องมีการพิสูจน์ถึงความเสียหายอันเนื่องมาจาก

การกระทำของจำเลย และปัญหามลพิษทางเสียงที่เกิดขึ้นนั้น ได้สร้างผลกระทบและความเสียหายแก่ชาวบ้านเป็นจำนวนมาก การดำเนินคดีเพื่อให้ได้รับการเยียวยาความเสียหายที่ยังเป็นไปตามหลักประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ลำช้า และยังเป็นภาระค่าใช้จ่าย การดำเนินคดีแบบกลุ่ม (Class Action) จึงเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เสียหายได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหายได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม เนื่องจากปัญหามลพิษทางเสียงนั้นเป็นกรณีที่ส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายเป็นจำนวนมากที่มีข้อเท็จจริงเป็นอย่างเดียวกัน พยานหลักฐานจึงเป็นชุดเดียวกัน ทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปพร้อมกันอย่างรวดเร็ว ประกอบกับหากมีวิธีพิจารณาคดีแบบไต่สวน โดยมีลักษณะของขั้นตอนการดำเนินคดีและวิธีการพิจารณาคดีแบบเดียวกับวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค รวมถึงมีส่วนที่ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งผูกพันบุคคลภายนอกคดีเช่นเดียวกับกฎหมายวิธีพิจารณาคดีแรงงานแล้ว ก็จะทำให้ผู้เสียหายสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นการคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

อนึ่ง ปัญหาจากมลพิษทางเสียงของท่าอากาศยานนั้นจัดได้ว่าเป็นปัญหาของความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากปัญหาความเดือดร้อนรำคาญ (Nuisance) ของประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว หลักกฎหมายของความเดือดร้อนรำคาญนั้นได้ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ไม่ว่าผู้ครอบครองจะเป็นผู้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นเจ้าของที่ดิน หรือแขกผู้มาอาศัย หรือเป็นสมาชิกในครอบครัวของเจ้าของ ที่ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากความเดือดร้อนรำคาญนั้นจะได้รับชดเชยความเสียหาย ซึ่งการกระทำนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่นั้นไม่สำคัญ หากการกระทำนั้นได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเกิดความไม่สะดวกสบายแล้ว จำเลยก็ต้องรับผิดชอบ นอกจากนี้โจทก์ไม่มีหน้าที่ต้องพิสูจน์ว่าจำเลยกระทำการ หรือละเว้นกระทำการโดยประมาทและการกระทำหรือละเว้นดังกล่าวได้ก่อความเสียหายแก่โจทก์ โจทก์มีหน้าที่ต้องพิสูจน์เพียงว่าผลมาจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของจำเลยไปรบกวนการใช้หรือการครอบครองที่ดินของโจทก์ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับกรณีเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากปัญหาความเดือดร้อนรำคาญของประเทศไทยแล้ว มาตรา 1337 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์เท่านั้น ส่วนบุคคลผู้เช่า หรือผู้มาอาศัย ที่ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนรำคาญต้องดำเนินคดีตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งการดำเนินคดีคงอยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ที่โจทก์ต้องมีภาระการพิสูจน์ถึงการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของจำเลย แต่หากพิจารณากฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศญี่ปุ่นแล้ว ได้มีการบัญญัติกฎหมายกองทุนชดเชยความเสียหายจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ค.ศ. 1974

โดยได้มีการนำเงินกองทุนนั้นมาเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อม สำหรับเงินกองทุนนั้นกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยได้มีการบัญญัติถึงเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไว้ในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เช่นกัน แต่เงินกองทุนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้ในการบำรุง รักษา และบำบัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมเท่านั้น มิได้มีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้ในการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด จึงทำให้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอในการให้ความคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะต้องรวมถึงการให้ความคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือได้รับผลกระทบอันเกิดจากปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมด้วย

จากการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองสิทธิและการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียง โดยเฉพาะมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิแล้ว พบว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชาวบ้านเป็นจำนวนมาก ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขเยียวยาอย่างทันทั่วถึง แต่ในการดำเนินการเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองนั้น ยังไม่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ ทั้งทางด้านกระบวนการยุติธรรมทางศาลและหลักเกณฑ์อื่นๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ยังไม่เป็นการคุ้มครองและเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงได้อย่างแท้จริง ซึ่งหากพิจารณาเรื่องของการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมโดยใช้สิทธิฟ้องคดีทางศาลแล้วขั้นตอนการดำเนินคดียังเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เริ่มต้นตั้งแต่การทำคำฟ้อง กระบวนการพิจารณา ตลอดจนผลของคำพิพากษา ที่ยังคงเป็นไปตามกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด และ ยังมีลักษณะคดีที่มีผู้เสียหายเป็นจำนวนมากที่ได้รับความเสียหายจากการละเมิดในคราวเดียวกัน การดำเนินคดีจึงเป็นอุปสรรคและลำบากอย่างยิ่งในการเรียกร้องเพื่อเยียวยาความเสียหาย ซึ่งหากจะนำกระบวนการวิธีพิจารณาและการเยียวยาความเสียหายของบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้กับกรณีของมลพิษทางเสียงอันเกิดจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายเป็นจำนวนมากแล้ว จึงยังไม่มีประสิทธิภาพและ ไม่มีความเหมาะสมที่เพียงพอในการที่จะให้ความคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายได้ นอกจากนี้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1337 ยังให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์เท่านั้นในการฟ้องคดีอันเกิดจากความเดือดร้อนเสียหาย อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่มีความเข้าใจกัน เนื่องจากในการกระทำความผิดอันเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้นมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงหน่วยงานอีกหลายหน่วยงาน แต่ในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกันนั้นไม่มีการประสานงานกัน จึงทำให้การลงโทษผู้กระทำความผิดไม่ครบทุกฐานความผิดได้ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญากำหนดไว้ว่า ห้ามมิให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดซ้ำเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว จึงทำให้ไม่สามารถ

ลงโทษผู้กระทำความผิดในฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องได้อีก นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีความพร้อมในการแบกรับภาระกิจที่ไม่เท่ากันและยังขาดความตื่นตัวในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมมลพิษทางเสียงนั้นยังไม่มี ความเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดมาตรฐานเสียงโดยทั่วไปที่ยังไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับกรณีของปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยาน เนื่องจาก ปัญหาเสียงของอากาศยานนั้นมีความดังที่รุนแรงกว่ากรณีทั่วไป และนอกจากนี้ยังมีความเดือดร้อนเสียหาย อันเกิดจากกิจกรรมการบินอีกหลายประการ หรือการกำหนดมาตรฐานเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ยังไม่มีความครอบคลุมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษบางประเภท ที่มีความบกพร่องมาจากระบวนการผลิต ส่งผลให้ปัญหามลพิษทางเสียงยังคงเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ รวมถึงอากาศยานซึ่งถือเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทยานพาหนะอย่างหนึ่ง ที่มีปัญหามลพิษทางเสียงอันเนื่องมาจากการใช้เครื่องจักร เครื่องยนต์ในการขับเคลื่อน ปัญหาการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบท่าอากาศยาน ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้บริเวณดังกล่าวยังมีผู้อยู่อาศัยที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายอยู่ อีกทั้งสิทธิของผู้เสียหายที่ได้รับความเสียหายก็มีทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ก่อนและภายหลังที่มีการก่อสร้างท่าอากาศยาน การเยียวยาความเสียหายแก่บุคคลทั้งสองกลุ่มจึงเกิดปัญหาว่าจะต้องเยียวยาอย่างไร และในการกำหนดค่าชดเชยแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษทางเสียงนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรีโดยยึดหลักเส้นเสียง NEF จึงทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกันระหว่างชาวบ้าน ซึ่งปัญหาการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานที่ยังคงเป็นไปตามกฎหมายลักษณะละเมิดนั้นจึงอาจเกิดปัญหาในการพิสูจน์ความเสียหายเพื่อให้สอดคล้องกับมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ แม้จะมีกองทุนทดแทนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 แต่กองทุนดังกล่าวยังขาดในส่วนที่จะนำไปใช้ในการเยียวยาผู้เสียหายที่ได้รับความเสียหายจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงกรณีของปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานด้วย โดยกองทุนสิ่งแวดล้อมนั้นจะมีวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้เพื่อบำรุง รักษา และบำบัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมเท่านั้น ในส่วนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อมนั้น มาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้บัญญัติให้เจ้าของผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นตามหลักทฤษฎีความรับผิดโดยเคร่งครัดและตามหลักความรับผิดชอบของผู้ก่อมลพิษ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เสียหายก็ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลเพื่อให้ได้รับค่าใช้จ่ายซึ่งนับเป็นภาระและเป็นอุปสรรคต่อผู้เสียหายอย่างยิ่ง และผู้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญตามกฎหมายสาธารณสุขหรือเจ้าของผู้ครอบครองก็ยังรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเฉพาะที่เจ้าพนักงานได้ใช้จ่าย

ไปในการจัดการกับปัญหาเหตุร้ายค่านั้นเท่านั้น นอกจากนี้บทลงโทษของประมวลกฎหมายอาญาก็มิได้มีบทบัญญัติในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและทรัพย์สินของผู้อื่น ที่สำคัญปัญหาความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและได้นำมาซึ่งความขัดแย้งนั้นจะไม่เกิดขึ้นได้หากว่าการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ นั้นได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องก่อนที่จะมีการก่อสร้างและเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการ

จากการที่ผู้เขียนได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายและปัญหามลพิษทางเสียงโดยเฉพาะปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ รวมถึงจากการสัมภาษณ์และได้พูดคุยกับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบแล้วพบว่า ในการดำเนินการเพื่อให้ได้รับการแก้ไขหรือเยียวยานั้นยังไม่เป็นการเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียหายให้ได้รับความคุ้มครอง จึงทำให้ผู้เสียหายนั้นไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยาอย่างแท้จริงและเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินคดีโดยใช้สิทธิทางศาลที่ยังมีรูปแบบในการดำเนินคดีอย่างคดีแพ่งทั่วไป ส่งผลให้การดำเนินคดีอันเกิดจากปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานที่มีผู้เสียหายจำนวนมากเป็นไปอย่างล่าช้า และยังเป็นอุปสรรคในการดำเนินคดีอีกหลายประการ หรือการดำเนินการตามขั้นตอนของการท่าอากาศยานเพื่อให้ได้รับเงินค่าชดเชยนั้นก็เป็นไปอย่างยุ่งยากไม่ทันเยียวยาต่อความเสียหายที่ได้รับ รวมถึงบทบัญญัติของกฎหมายและหลักเกณฑ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องที่ยังไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นการคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงแล้ว พบว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่รวมถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการใช้ปฏิบัติกับกรณีของปัญหามลพิษทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ยังไม่มีความเหมาะสมและขาดประสิทธิภาพในการให้ความคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหาย ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะแนวความคิดในการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปัญหาของการเยียวยาผู้เสียหายได้รับการแก้ไขและเยียวยาที่มีความเหมาะสม สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมยิ่งขึ้น ดังนี้

1) ควรมีการจัดทำกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาคดีสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะแตกต่างจากการดำเนินคดีแพ่งในลักษณะละเมิดทั่วไป เพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินคดีและยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายได้เข้าถึงความยุติธรรมได้สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาคความไม่เป็นธรรมของกระบวนการทางกฎหมายที่เป็นอยู่ และยังมีส่วนทำให้การดำเนินคดี

สิ่งแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอีกหลายฉบับนั้นได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้โดยบัญญัติให้มีลักษณะทำนองเดียวกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา พ.ศ. 2551 โดยในการบัญญัติกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาสิ่งแวดล้อมควรมีประเด็นดังต่อไปนี้

(1) การดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีสิ่งแวดล้อมให้ยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมในการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้เสียหายและผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้เสียหาย เพื่อเป็นการประหยัดและเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายสามารถเข้าถึงความยุติธรรมจากศาลได้โดยง่ายขึ้น

(2) ในการฟ้องคดีสิ่งแวดล้อม โจทก์จะฟ้องด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสะดวก รวดเร็วและลดปัญหาความเคร่งครัดของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่

(3) นำการดำเนินคดีแบบกลุ่ม (Class Action) มาปรับใช้ ในกรณีที่มีผู้เสียหายจำนวนมากและมีประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในการเรียกร้องอย่างเดียวกัน โดยควรมีการบัญญัติถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการของการดำเนินคดีแบบกลุ่มในคดีสิ่งแวดล้อม เนื่องจากในการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อมนั้น มีผู้เสียหายที่ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก การดำเนินการฟ้องคดีในลักษณะของการฟ้องคดีแพ่งทั่วไปนั้นจึงยังไม่เป็นการสะดวก ลำบากและยังไม่เป็นการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ซึ่งหากนำการดำเนินคดีแบบกลุ่มมาใช้ก็จะเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี และจากการพิจารณาคดีที่มีพยานหลักฐานในเรื่องเดียวกัน ชุดเดียวกัน จึงทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็วและคำพิพากษาก็เป็นไปในทางเดียวกัน

(4) เพื่อเป็นการลดปัญหาภาระการพิสูจน์ตามหลักกฎหมาย “ผู้ใดกล่าวอ้าง ผู้นั้นนำสืบ” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นระบบกล่าวหาและเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย จึงควรบัญญัติกฎหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ศาลมีบทบาทในการค้นหาความจริง โดยควรบัญญัติถึงกระบวนการพิจารณาในลักษณะไต่สวน โดยให้อำนาจศาลในการซักถามพยานเองและเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้เองตามที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม รวมทั้งมีอำนาจในการซักถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้าง

(5) ในการสืบพยานในคดีสิ่งแวดล้อมควรบัญญัติถึงการตรวจและแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญโดยศาล โดยพยานผู้เชี่ยวชาญต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญทางด้านน้ำ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดิน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเสียง ทั้งนี้เพื่อให้การพิสูจน์ความเสียหายและมูลค่าความเสียหายตลอดจนการวินิจฉัยชี้ขาดคดีเป็นไปโดยถูกต้องและมีความสอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง

(6) ปัญหาสำคัญในการทำคำฟ้องคือการเกิดความผิดพลาดและข้อบกพร่องต่างๆ อันเกิดจากการขาดความรู้และความเข้าใจของโจทก์ ในการทำคำฟ้องรวมถึงคำขอบังคับ ซึ่งอาจส่งผลต่อคำพิพากษาได้ ดังนั้นจึงควรบัญญัติถึงการทำคำพิพากษาโดยให้อำนาจศาลที่จะพิพากษาคดีเกินกว่าคำขอบังคับของโจทก์ได้ หากปรากฏว่าคำเสียหายที่โจทก์เรียกร้องไม่ถูกต้องหรือวิธีการบังคับตามคำขอของโจทก์ไม่เพียงพอต่อการเยียวยาความเสียหายตามฟ้อง ให้ศาลมีอำนาจกำหนดจำนวนคำเสียหายและใช้มาตรการหรือวิธีการบังคับให้เหมาะสมได้ แม้จะเกินคำขอบังคับก็ตาม

(7) เนื่องด้วยผู้ที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดีในคดีสิ่งแวดล้อมนั้นมีเป็นจำนวนมาก เพื่อประโยชน์ในการที่จะยังให้เกิดความสงบเรียบร้อย และไม่เกิดข้อพิพาทที่ยุ่งยากและรุนแรง ควรบัญญัติถึงการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นผูกพันบุคคลภายนอกคดีที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในมูลความแห่งคดีด้วยได้

2) เนื่องจากการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปนั้นไม่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาได้กับทุกกรณีที่มีความเดือดร้อนรำคาญอันเกิดจากเสียง เพราะด้วยเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการจึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแตกต่างกันไป และมาตรฐานเสียงจากแหล่งกำเนิดก็ยังไม่ครอบคลุมกับแหล่งกำเนิดเสียงทุกประเภท ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญได้ ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงค่ามาตรฐานระดับเสียงในสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปและมีการกำหนดมาตรฐานเสียงจากแหล่งกำเนิดทุกประเภทให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสถานการณ์ เพื่อให้มีความสอดคล้องและสามารถนำมาใช้ได้จริงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงการกำหนดวิธีการตรวจวัดระดับเสียงให้มีความเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย เช่น ควรมีการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงและวิธีการตรวจวัดระดับเสียงจากการประกอบอาชีพที่มีผลกระทบด้านเสียงเพื่อเป็นต้นแบบและสามารถนำมาปรับใช้ได้จริงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์และตรวจวัดที่แตกต่างกันไปซึ่งอาจคำนึงถึง สภาพแวดล้อมใกล้เคียง ทิศทางลม ระดับความดังที่อาจเกิดขึ้น และระดับความถี่ ส่วนกรณีการกำหนดมาตรฐานเสียงจากแหล่งกำเนิดนั้น เช่น ควรมีการกำหนดมาตรฐานการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีการใช้เครื่องจักรเครื่องยนต์ เช่น เครื่องตัดหญ้า เครื่องดูดฝุ่น ที่ควรมีระดับเสียงที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือกรณีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องมีมาตรฐานระดับเสียงสำหรับการใช้งาน โดยมีการแสดงระดับความดังแต่ละระดับเพื่อเป็นการเตือนให้ผู้บริโภคตระหนักถึงอันตรายจากเสียงที่มีระดับเกินมาตรฐานด้วย

3) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มาตรา 27 และมาตรา 28 โดยที่ในกรณีเหตุรำคาญนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยแล้ว ค่าใช้จ่ายนั้นให้รวมถึงค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่ผู้เสียหายได้จ่ายไปจริง อันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นและค่ารักษาพยาบาลที่เกิดจากเหตุรำคาญนั้นด้วย

4) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 23 โดยให้มีการเพิ่มวัตถุประสงค์ของเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในการใช้จ่าย โดยให้มีการนำเงินกองทุนดังกล่าวมาใช้ในการเยียวยาความเสียหาย แก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมด้วย เช่นเดียวกับกฎหมายประเทศญี่ปุ่นที่มีกฎหมายกองทุนชดเชยความเสียหายจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ค.ศ.1974

5) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มาตรา 60 ในกรณีที่พบว่ามี การเข้าไปก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้างหรือปลูกไม้ยืนต้นในเขตปลอดภัยการเดินอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้รื้อถอนแล้ว ควรบัญญัติมาตรการลงโทษทางอาญา เช่น ควรมีโทษปรับ หรือโทษจำคุก ด้วย

6) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1337 โดยขยายความคุ้มครองให้แก่ผู้ที่มีสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมาย เช่น สัญญาเช่า มีสิทธิจะปฏิบัติการเพื่อยังความเสียหายหรือเดือดร้อนนั้นให้สิ้นไปได้ ในกรณีที่บุคคลใดใช้สิทธิของตนจนเป็นเหตุให้เจ้าของอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ที่มีสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ได้รับความเสียหาย

7) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 370 โดยควรมีการกำหนดความรับผิดชอบ ในกรณีที่การทำให้เกิดเสียงดังหรือกระทำความอื้ออึงตามวรรคหนึ่งนั้น เกิดจากการใช้สิทธิในทรัพย์สินและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

8) ควรมีการจัดทำมาตรการในการจัดการปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยาน เป็นการเฉพาะอย่างชัดเจน

(1) มีแนวนโยบายสนับสนุนให้มีการก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัย ให้ป้องกันผลกระทบจากเสียงของอากาศยานเช่นเดียวกับกฎหมายของประเทศเยอรมันรวมถึงมีนโยบายให้มีการปลูกต้นไม้เพื่อดูดซับเสียง

(2) ควรมีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดสำหรับผู้เสียหายที่อาศัยอยู่ก่อนที่จะมีการก่อสร้างท่าอากาศยานในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบ และหากผู้เสียหายไม่ประสงค์จะขาย ก็ควรกำหนดรูปแบบการจ่ายเงินค่าชดเชยโดยยึดหลักความเสียหายที่ได้รับจริงโดยมีการตรวจสอบความเสียหายที่ได้รับแต่ละครอบครัวตามหลักวิธีการทางวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยเทคนิคทางการแพทย์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเสียง ทั้งนี้ภายใต้สัญญาประนีประนอมยอมความโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ได้รับผลกระทบย้ายออกหรืออพยพออกจากพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ โดยมีการจัดหาที่อยู่อาศัยให้ใหม่ที่มีความเจริญใกล้เคียงกันและไม่ห่างไกลจากเดิมมาก ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการเคหะแห่งชาติ ส่วนในกรณีที่ผู้เสียหายที่เข้ามาอาศัยอยู่ภายหลังนั้น

การทำอากาศยานสุวรรณภูมิควรรับผิดชอบแต่เฉพาะค่าเสียหายในส่วน of ค่าซ่อมแซมอาคารเท่านั้น

(3) จัดทำคู่มือให้ความรู้และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงของทำอากาศยาน และบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบอย่างชัดเจน รวมถึงกำหนดวิธีการบินและเส้นทางการบินเพื่อหลีกเลี่ยงการบินผ่านชุมชน และลดปัญหามลพิษทางเสียงไว้ในคู่มือเพื่อให้ชุมชนโดยรอบทำอากาศยานได้รับทราบอย่างชัดเจน

(4) ควรมีการประกาศให้พื้นที่บริเวณโดยรอบทำอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ โดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เนื่องจากปัญหามลพิษทางเสียงได้ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

(5) ควรมีวิธีการตรวจวัดและประเมินสถานการณ์ระดับเสียงในชุมชนโดยรอบทำอากาศยานเป็นการเฉพาะ และมีการกำหนดระดับเสียงที่ยอมให้มีได้ในชุมชนโดยรอบทำอากาศยาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาระยะยาวก็ควรมีการแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมกับระดับเสียงโดยรอบทำอากาศยานและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

(6) การเก็บเงินค่าธรรมเนียมจากการใช้ทำอากาศยาน ควรมีการแยกเก็บเงินส่วนที่จะนำมาใช้ในการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ทำอากาศยานอย่างชัดเจน

(7) เพื่อแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการและแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงนั้นควรจะต้องมีการประสานงานกันในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนและปรับปรุงมาตรฐานการปฏิบัติงานให้มีความเคร่งครัดและให้ความสำคัญแก่ผลกระทบจากมลพิษทางเสียงมากขึ้น เช่น มีโครงการสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับมลพิษทางเสียงมากขึ้น เพื่อส่งเสริมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและตระหนักถึงผลกระทบจากมลพิษทางเสียง

(8) ควรมีการสร้างกำแพงเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงบริเวณรอบทำอากาศยาน ในลักษณะเช่นเดียวกันกับการสร้างกำแพงเพื่อลดผลกระทบด้านเสียงของทางด่วน

(9) ควรมีการตรวจวัดระดับเสียงของอากาศยานอย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่พบว่าอากาศยานใดมีระดับเสียงเกินมาตรฐาน หากไม่สามารถแก้ไขได้ภายในเวลาที่กำหนด นอกจากการระงับการบินขึ้นลงแล้ว ควรกำหนดความรับผิดชอบการบินนั้นโดยให้มีโทษปรับหรือเพิกถอนใบอนุญาต

จากการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางเสียงของทำอากาศยานสุวรรณภูมิแล้ว พบว่าในการดำเนินการสำหรับการแก้ไขหรือเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางเสียงที่มีผู้เสียหายเป็นจำนวนมากนั้น ยังไม่มีความเหมาะสมและ

ยังไม่เป็นการเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียหายให้ได้รับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินคดีโดยใช้สิทธิทางศาลที่ยังมีรูปแบบในการดำเนินคดีอย่างคดีแพ่งทั่วไป บทบัญญัติของกฎหมายและหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางเสียงที่ยังไม่มีความเหมาะสม ตลอดจนมาตรการดูแลจัดการกับปัญหามลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานที่ยังไม่มีความชัดเจน ดังนั้นหากมีการบัญญัติกฎหมายวิธีพิจารณาคดีสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะ โดยบัญญัติให้มีลักษณะทำนองเดียวกับกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค และกฎหมายวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ประกอบกับบัญญัติถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน ของการดำเนินคดีแบบกลุ่ม มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมาย และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัญหามลพิษทางเสียงและการเยียวยาความเสียหาย รวมถึงมาตรการในการดูแลปัญหาผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากท่าอากาศยานให้มีความชัดเจน และเคร่งครัดมากขึ้น ก็จะทำให้ผู้เสียหายได้รับความคุ้มครองสิทธิและเยียวยาความเสียหายได้อย่างแท้จริง และผู้เสียหายก็สามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้ง่ายขึ้นอย่างสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม อีกทั้งยังเป็นการลดปัญหาความขัดแย้งอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศอีกด้วย

ตารางที่ 5.1 ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขมาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากมลพิษทางเสียงของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

กระบวนการพิจารณาและ บทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับ กับปัญหามลพิษทางเสียง	มาตรการทางกฎหมาย ที่ได้รับการแก้ไข
1. การดำเนินกระบวนการ พิจารณา	ดำเนินกระบวนการพิจารณาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง	จัดทำกฎหมายวิธีพิจารณาคดี สิ่งแวดล้อมโดยให้มีลักษณะ ทำนองเดียวกับวิธีพิจารณาคดี ผู้บริโภคและนำการดำเนินคดี แบบกลุ่มมาปรับใช้
2. ค่าฤชาธรรมเนียม	คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกชั้นอัน อาจคำนวณเป็นราคาสินค้าได้ให้คิด ค่าขึ้นศาลตามทุนทรัพย์หากไม่เกิน ห้าสิบล้านบาทอัตราร้อยละ 2 แต่ ไม่เกิน 200,000 บาทส่วนที่เกินห้า สิบล้านบาทขึ้นไปอัตราร้อยละ 0.1	การดำเนินกระบวนการพิจารณา ใดๆ ในคดีสิ่งแวดล้อมให้ ยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมแก่ ผู้เสียหายและผู้มีอำนาจฟ้องคดี แทนผู้เสียหาย

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

กระบวนการพิจารณาและ บทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับ กับปัญหามลพิษทางเสียง	มาตรการทางกฎหมาย ที่ได้รับการแก้ไข
3. คำฟ้อง	ต้องทำเป็นหนังสือแสดงโดยแจ้ง ชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาของโจทก์ และคำขอบังคับทั้งข้ออ้างที่อาศัย เป็นหลักแห่งข้อหา	ในการฟ้องคดีสิ่งแวดล้อม โจทก์จะฟ้องด้วยวาจาหรือ เป็นหนังสือก็ได้
4. การนำสืบพยาน	การดำเนินคดีแพ่งเป็นระบบกล่าว อ้างตามหลักของประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งตามหลัก “ผู้ใด กล่าวอ้าง ผู้นั้นนำสืบ” และ ศาลจะรับฟังพยานหลักฐาน เฉพาะที่คู่ความเสนอมาเท่านั้น	การดำเนินคดีในลักษณะ ไต่สวนโดยให้ศาลมีอำนาจ ในการซักถามพยานเองและ เรียกพยานหลักฐานมาสืบได้ เองตามที่เห็นสมควรและ มีอำนาจซักถามพยานเกี่ยวกับ ข้อเท็จจริงใดๆที่เกี่ยวข้องกับ คดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใด ยกขึ้นอ้าง
5. การกำหนดค่าเสียหาย	ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดย สถานใดเพียงใดนั้นให้ศาลวินิจฉัย ตามควรแก่พฤติการณ์และ ความร้ายแรงแห่งละเมิด	การบัญญัติถึงการตรวจและ แต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญ โดยศาล โดยพยานผู้เชี่ยวชาญ ต้องมีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญ ทางน้ำผู้เชี่ยวชาญทางเสียง
6. คำพิพากษา	วินิจฉัยชี้ขาดตามประเด็นแห่งคดี และต้องพิพากษาและสั่งไม่เกิน คำฟ้อง	ให้อำนาจศาลในการวินิจฉัย กำหนดจำนวนค่าเสียหายและ ใช้มาตรการหรือวิธีการตาม คำฟ้องให้ถูกต้องและ เหมาะสมได้แม้จะเกินคำขอ

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

กระบวนการพิจารณาและ บทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับ กับปัญหามลพิษทางเสียง	มาตรการทางกฎหมาย ที่ได้รับการแก้ไข
7. ผลของคำพิพากษา	คำพิพากษาหรือคำสั่งใดๆ ให้ถือว่า ผูกพันคู่ความในกระบวนการพิจารณา ของศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่ง	ให้อำนาจศาลในการกำหนดให้ คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ผูกพันบุคคลภายนอกคดีซึ่งมี ผลประโยชน์ร่วมกันใน มูลความแห่งคดีด้วยได้
8. พระราชบัญญัติการ สาธารณสุข (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มาตรา 27 และมาตรา 28	ม. 27 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้า ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญ เองในกรณีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ในที่หรือทางสาธารณะ บุคคลซึ่ง เป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับกรก่อ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการ จัดการนั้น ม. 28 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าระงับหรือป้องกัน เหตุรำคาญเองในกรณีเหตุรำคาญ เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนและถ้าเหตุ รำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำการ ละเลยหรือการยินยอมของเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการนั้น	ในกรณีที่เหตุรำคาญนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ทรัพย์สินและเป็นอันตรายต่อ สุขภาพอนามัยแล้ว ค่าใช้จ่าย นั้นให้รวมถึงค่าใช้จ่ายอัน จำเป็นที่ผู้เสียหายได้ใช้จ่ายไป จริง อันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น และค่ารักษาพยาบาลที่เกิดจาก เหตุรำคาญนั้นด้วย

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

กระบวนพิจารณาและ บทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับ กับปัญหามลพิษทางเสียง	มาตรการทางกฎหมาย ที่ได้รับการแก้ไข
9. พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 23	เงินกองทุนให้ใช้จ่ายในกิจการ บำบัดน้ำเสีย อากาศเสีย ตลอดจน ระบบบำบัดของเสียและอุดหนุน กิจการต่างๆที่เป็นการส่งเสริม และ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	เพิ่มวัตถุประสงค์ของการใช้ จ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม มาใช้ในการเยียวยาความ เสียหายให้แก่ผู้เสียหายที่ได้รับ ความเสียหายจากปัญหามลพิษ ทางสิ่งแวดล้อม
10. พระราชบัญญัติการ เดินอากาศ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 มาตรา 60	ถ้ามีการก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูก สร้าง หรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขต ปลอดภัยการเดินอากาศโดยที่มีได้ รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ สั่งเป็นหนังสือให้รื้อถอนอาคาร สิ่งปลูกสร้างหรือตัดหรือ ย้ายต้นไม้ต้นภายในเวลาที่กำหนด	ควรบัญญัติมาตรการลงโทษ ทางอาญาด้วย เช่น มีโทษปรับ หรือจำคุก
11. ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา 1337	บุคคลใดใช้สิทธิของตนเป็นเหตุให้ เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ได้รับความ เสียหาย หรือเดือดร้อนเกินที่ควร คิดหรือคาดหมายได้ว่า จะเป็นไป ตามปกติและเหตุอันควรในเมื่อ เอาสภาพและตำแหน่งที่อยู่แห่ง ทรัพย์สินนั้นมาคำนึงประกอบ เจ้าของอสังหาริมทรัพย์มีสิทธิจะ ปฏิบัติการเพื่อยังความเสียหายหรือ เดือดร้อนนั้นให้สิ้นไป	ขยายความคุ้มครองให้แก่ บุคคลผู้มีสิทธิใน อสังหาริมทรัพย์ด้วยโดย บัญญัติให้เจ้าของ อสังหาริมทรัพย์หรือผู้มีสิทธิ ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ มีสิทธิปฏิบัติการเพื่อยัง ความเสียหายหรือเดือดร้อนนั้น ให้สิ้นไป

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

กระบวนการพิจารณาและ บทบัญญัติของกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับ กับปัญหามลพิษทางเสียง	มาตรการทางกฎหมาย ที่ได้รับการแก้ไข
12. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 370	การส่งเสียง ทำให้เกิดเสียงหรือ กระทำความอื้ออึงโดยไม่มีเหตุอัน สมควร จนทำให้ประชาชนตกใจ หรือเดือดร้อนต้องระวางโทษปรับ ไม่เกิน 100 บาท	กำหนดความรับผิดชอบในกรณีที่ การทำให้เกิดเสียงดังหรือ กระทำความอื้ออึงนั้นเกิดจาก การใช้สิทธิในทรัพย์สินและ เป็นเหตุให้ผู้อื่นนั้นได้รับความ เสียหายหรือได้รับอันตราย แก่ร่างกายหรือจิตใจ